

Radnai István
 Nehezen hajnalodik

*„Az idő elmúlva hova tűnik,
 hova pereg le? Miféle homokórán
 hull át másik világba?”
 (Kiss Dénes: Az eltűnő idő)*

szűknyakú az idő hetvenhét év lepereg
 szűken s pontosan mérve pereg
 beleférnek szaharai hőség és forradalmak
 békediktátum a halál érvényes akkor is
 ha magad már alá sem írod
 csupa titkos záradék csonkítás
 megíratlan versek felgyűrt kézirat
 elmázolt porfesték papír vagy
 elhasadt lemez nem éppen középen
 csak annyira hogy amit gondolsz
 itt már nem olvasható
 esendő s a hajnali pára a látó-
 határon ül épp csak a peremén

te már nem vagy többé
 az idő foglya a földi évek
 micsoda értelmetlen fogalmak
 a mögötted hagyott űrben
 kiutálnak egy bárányfelhőt
 megállítanak kedvedért egy bolygót
 hisz átszállni vagy kénytelen
 lekésted-e a csatlakozást

mint a marsról eltűnt víz
 barázdákat vagy csatornákat
 újabb verseket hagysz hátra
 szervesülsz vagy csupán
 kristályrácsokon akadsz fenn
az idő zúz izzé-porrá

miközben a magam homokóráján
 fordítok egyet három perc
 vagy tizenöt esetleg évek
 talán kiosztják nekem az egész
 sivatagot gazdálkodjak vele mielőtt

mielőtt sárgán vagy vörösen
 porként vagy zökkenő kövekkel
 a zárt idő üvegének nyakán
 velem együtt elakad
 s utánatok nem enged

elválaszt hogy lerakjon
 egy ismeretlen magányos bolygón

Délibáb kánikulában

valahol leledzik a város
 nem jártam ott de tudom párizs
 a nyulak szigetén rom és víz áll most
 bár lehetne tornyos katedrális

a duna két partján valamelyik dombon
 királysír állhatna s benne mátyás
 míg idelelné a hőség tombol
 s világháborúban géppuskaállás

járok hol egyik hol másik parton
 a duna megárad apad szelődül
 pesten hajnalodik budán az alkony
 fáradt gerincre települ

s akkor költők kelnek sáros habból
 csak a folyó hullámszik lustán
 vajon dinnyehéjat a szajna akkor
 ringatott-e vagy legyet a húsán

mint próféta cetből kel ki illyés
 és mind aki szent mint ady
 s párizst megjárta hidak ívét
 a duna zsilipen fut el addig

s mi a zsilipen innen rázzuk
 öklünket egy hajdani palotára
 és európát ma is *áldjuk*
 gyógyírt keresve hazánk siralmára